

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 6 octombrie 2014 – Johannes Evert Antonius Massar/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Cauza C-460/14)

(2014/C 448/15)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Johannes Evert Antonius Massar

Pârât: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea „procedură administrativă”, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) teza introductivă și litera (a) din Directiva 87/344/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică, trebuie interpretată în sensul că include procedura în fața UWV [Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Institutul de administrare a asigurărilor pentru lucrătorii salariați)], prin care angajatorul solicită o autorizație pentru concediere cu scopul de a putea pune capăt contractului de muncă cu lucrătorul salariat (asigurat pentru protecție juridică)?
- 2) În situația în care răspunsul la întrebarea 1 depinde de caracteristicile procedurii specifice coroborate, dacă este cazul, cu faptele și cu împrejurările cauzei, pe baza căror caracteristici, fapte și împrejurări instanța națională trebuie să stabilească dacă procedura trebuie considerată procedură administrativă în sensul prevăzut la articolul 4 alineatul (1) teza introductivă și litera (a) din directivă?

⁽¹⁾ JO L 185, p.77, Ediție specială 06/vol. 1, p. 186.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Bari (Italia) la 8 octombrie 2014 – Procedură penală împotriva Lorenzo Carlucci

(Cauza C-462/147)

(2014/C 448/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Partea din procedura principală

Lorenzo Carlucci

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 TFUE și următoarele și articolul 56 TFUE și următoarele, astfel cum sunt interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 16 februarie 2012 [în cauzele conexe C-72/10 și C-77/10], trebuie interpretate în sensul că se opun atribuirii printr-o procedură de cerere de ofertă a unor licențe cu o durată mai mică decât cea a licențelor atribuite în trecut în cazul în care procedura de cerere de ofertă menționată a fost inițiată în scopul remedierii consecințelor excluderii ilegale a anumitor operatori din procedura de cerere de ofertă anterioară?

- 2) Articolul 49 TFUE și următoarele și articolul 56 TFUE și următoarele, astfel cum sunt interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea citată anterior, trebuie interpretate în sensul că se opun ca cerința reorganizării sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare ale licențelor să constituie o justificare adecvată pentru o durată redusă a licențelor care fac obiectul procedurii de cerere de ofertă în raport cu durata licențelor atribuite în trecut?
- 3) Articolul 49 TFUE și următoarele și articolul 56 TFUE și următoarele, astfel cum sunt interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea citată anterior, trebuie interpretate în sensul că se opun să se prevadă obligația de transfer cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate care constituie rețeaua de gestiune și de colectare a pariurilor în cazul încetării activității pentru motivul expirării duratei concesiunii sau prin efectul deciziilor privind decăderea sau revocarea?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 9 octombrie 2014 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/F. Wieland și H. Rothwangl

(Cauza C-465/14)

(2014/C 448/17)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Recurrent: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Intimați: F. Wieland, H. Rothwangl

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 și articolul 94 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun ca unui fost navigator maritim, care a făcut parte din echipajul unei nave maritime cu portul de origine într-un stat membru, care nu a avut reședința pe uscat și nu a fost resortisantul niciunui stat membru, să i se refuze (în parte) acordarea unei pensii pentru limită de vârstă după aderarea statului a cărui cetățenie o deține la Uniune (respectiv la predecesora legală a Uniunii) sau după intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 1408/71 în privința acestui stat, pentru simplul motiv că la data asigurării (preținse) respectivul fost navigator maritim nu avea cetățenia statului membru (primului stat membru)?
- 2) Articolele 18 TFUE și 45 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru, potrivit căreia un navigator maritim, care aparținea echipajului unei nave maritime cu portul de origine în acest stat membru, care nu avea nicio reședință pe uscat și nu era resortisantul niciunui stat membru, era exclus de la asigurarea de pensie pentru limită de vârstă, în timp ce potrivit acestei reglementări un navigator maritim este considerat asigurat dacă este resortisant al statului membru în care se află portul de origine al navei maritime și care în rest se află în aceeași situație, atunci când statul al cărui resortisant este primul navigator maritim, între timp – la data stabilirii pensiei – a aderat la Uniune (o predecesoare legală a acesteia) sau dacă, între timp, Regulamentul nr. 1408/71 a intrat în vigoare în privința acestui stat?